

Papoušek, Dalibor

Hieron - nové periodikum slovenské religionistiky

Religio. 1997, vol. 5, iss. 1, pp. 81-82

ISSN 1210-3640 (print); ISSN 2336-4475 (online)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/124788>

Access Date: 17. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Hieron – nové periodikum slovenské religionistiky

Dalibor Papoušek

Společné úsilí českých a slovenských religionistů o obnovení, resp. nové založení religionistiky jako svěbytného oboru nebylo rozdělením federace na dva samostatné státy přerušeno. Přestože se v důsledku politických událostí vydala slovenská religionistika od roku 1993 vlastní cestou, zůstávali jednotliví badatelé i obě religionistické společnosti nadále v kontaktu. Slovenská společnost pro studium náboženství, založená 5. listopadu 1992 v Bratislavě, logicky pokračovala ve směru, na jehož vyznačení se někteří její členové – zejména Ján Komorovský – aktivně podíleli ještě v rámci Společnosti pro studium náboženství založené již v roce 1990 s federativním dosahem.

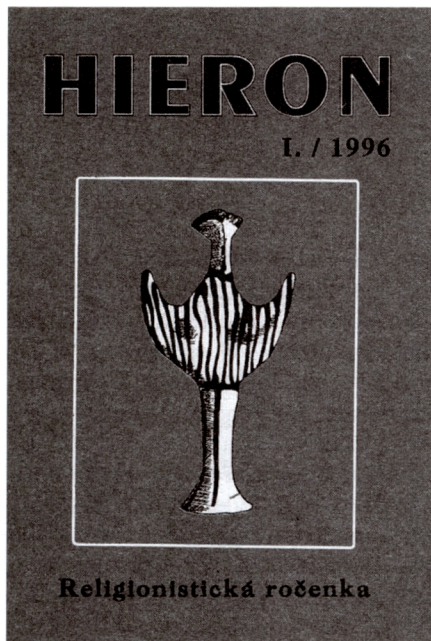
Přes řadu těžkostí se slovenským kolegům podařilo dosáhnout nemalých úspěchů. Na Komenského univerzitě v Bratislavě byl záhy po listopadu 1989 ustaven studijní obor religionistika zajišťovaný autonomním oddělením katedry etnologie filozofické fakulty. Mimo univerzitní půdu byly též položeny základy specializovaného religionistického pracoviště v rámci Ústavu etnologie Slovenské akademie věd v Bratislavě.

Logické završení těchto snah představuje první číslo odborného religionistického periodika *Hieron*, které vyšlo na sklonku minulého roku. *Hieron* vydává Slovenská společnost pro studium náboženství ve spolupráci s nakladatelstvím Chronos. Periodikum má prozatímni podtitul „Religionistická ročenka“ s tím, že ve výhledu je rozšíření periodicity na dvě čísla ročně a formální převedení *Hieronu* na časopis.

Šéfredaktorem se stal Ján Komorovský, jeho zástupcem Milan Kováč. Redakční rada zahrnuje řadu známých jmen: Alexander Avenáriuš, Egon Bondy, Ján Burian, Xénia Celnárová, Marína Čarnogurská, Viktor Krupa, Miroslav Marcelli, Dušan Ondrejovič, Anna Ráciová, Michal Stráženeč a Daniel Škoviera.

Název periodika nepřimo odkazuje k tradici eliadovské religionistiky, k níž se Ján Komorovský v úvodu (s. 3) výslovně hlásí ve smyslu „vlastní školy“, přičemž ovšem nevyklučuje další rodící se inspirace. Celková skladba čísla však svědčí především o „historických“ kořenech slovenské religionistiky odkazujících k etnologii, či šířeji – k antropologii.

V oddíle studií je prostor nejprve věnován zahraničním autorům – stati Edmunda Hermsena (Marburg) „Perspektívy porozumenia staroegyptského náboženstvu“ (s. 5-14) a Henryka Zimoně (Lublín) „Sakrálnosť zeme

u národa Konkomba v severnej Ghane“ (s. 25-35). Zbývající studie jsou z pera slovenských autorů působících většinou na Komenškého univerzitě nebo ve Slovenské akademii věd v Bratislavě.

Vlastní religionistické pracoviště se představilo studiemi Jána Komorovského „Tajomstvo Pseudo-Dionýza Areopagitu“ (s. 37-43) a Milana Kováče „Baby face – Hľadanie olméckeho slnečného boha“ (s. 45-64).

Z blížkých univerzitních pracovišť přispěli Katarína Zajícová (Katedra etnologie FF UK) statí „Púte z hľadiska etnológie náboženstva“ (s. 65-70), Martin Kanovský (Katedra filozofie a dejín filozofie FF UK) studií „Výprava k hniezdu papagájov – Sémantika mýtu“ (s. 83-97) a Beáta Čierniková

(Univerzita Konstantina Filozofa v Nitře) textem „Kult mŕtvych na Kaukaze“ (s. 71-82).

Slovenská akademie věd je v ročence zastoupena studiemi Viktora Krupy (Kabinet orientalistiky SAV) „Typologická charakteristika polynézských kozmogonických mýtov“ (s. 15-24) a Tatiány Podolinské (Ústav etnologie SAV) „Keltská okřídlená kobyla z bratislavskej mince Busu“ (s. 99-119).

Oddíl zpráv (s. 121-126) je věnován základní informaci o založení a činnosti Slovenské společnosti pro studium náboženství (Ján Komorovský) a podrobnému přehledu její přednáškové a výzkumné činnosti (Milan Kováč), který zároveň naznačuje úzkou souvislost vzniku některých studií s životem vědecké společnosti.

Závěrečný oddíl recenzí (s. 127-135), který se výrazně zaměřuje na českou produkci, mimo jiné svědčí o jejím detailním sledování na Slovensku, patrně v mnohem větší míře, než je tomu se slovenskou literaturou – mnohdy ke škodě věci – v českých zemích.

Je třeba říci, že první číslo *Hieronu* je svou skladbou i celkovým pojetím šťastným a vítaným vykročením. Českým religionistům se tak dostává nejen další jazykově i cenově dostupné periodikum věnované religionistice, ale také platforma, na které je možno prohlubovat a rozšiřovat odbornou diskusi jako nezbytnou součást další česko-slovenské spolupráce.